

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Alexandra Krysla a soudkyň Mgr. Miroslavy Kašpírkové a JUDr. Aleny Hocké v právní věci **žalobce KV Trend, s.r.o.**, IČ 28008855, se sídlem Karlovy Vary, Krymská 1688/31, *zastoupeného Mgr. Jaroslavem Topolem, advokátem, se sídlem Praha 4, Na Zlatnici 301/2*, proti **žalovanému Krajskému úřadu Karlovarského Kraje**, se sídlem Karlovy Vary, Závodní 353/88, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 19. 8. 2015, čj.2561/DS/15-3,

t a k t o :

- I. Žaloba se z a m í t á.
- II. Žádný z účastníků n e m á právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í

I. Vymezení věci

Žalobce se žalobou domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 19. 8. 2015, čj. 2561/DS/15-3 (*dále jen „napadené rozhodnutí“*), kterým bylo zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno rozhodnutí Magistrátu města Karlovy Vary, odboru dopravy (*dále jen „prvostupňový správní orgán“*) ze dne 12. 6. 2015, čj. 9612/OD-P/15 (*dále jen „prvostupňové rozhodnutí“*), podle kterého se žalobce dopustil správního deliktu podle § 125f odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů (*dále jen „zákon o silničním provozu“*) a byla mu uložena podle § 125f odst. 3

zákona o silničním provozu pokuta ve výši 1.500 Kč a povinnost nahradit náklady řízení ve výši 1.000 Kč. Žalobce požadoval, aby mu bylo přiznáno právo na náhradu nákladů řízení.

II. Důvody žaloby

Žalobce předně namítal, že prvostupňový správní orgán nedostatečně prověřil skutkový stav věci. Žalobce uvedl, že jsou tak dány pochyby, zda se vůbec řidič vozidla dopustil přestupkového jednání. Pokud se totiž nestal přestupek, žalobce nemohl být shledán vinným ze spáchání správního deliktu provozovatele vozidla, neboť dle § 125f odst. 2 písm. b) silničního zákona, správní delikt provozovatele vozidla musí vykazovat znaky přestupku. V předmětné věci se měl řidič vozidla žalobce údajně dopustit přestupku, když dne 30. 9. 2014 v době od 8:00 do 8:10 hodin řidič vozidla nerespektoval dopravní značku B 28 s dodatkovou tabulkou „blokové čištění ÚTERÝ 8.00 -16.30 h". Žalobce ve svém vyjádření ze dne 10. 6. 2015 (a dále pak i ve svém odvolání) uvedl, že v ulici Východní se dne 30. 9. 2014 žádná dopravní značka poukazující na blokové čištění, ani jiná značka B 28, nenacházela. Prvostupňový správní orgán ve svém rozhodnutí uvedl, že skutečnost, že dopravní značka byla na daném místě umístěna, je zřejmá z fotografií ze spisové dokumentace a také z vyjádření společnosti AVE, a. s. Žalobce v této souvislosti namítl, že fotografie ze spisu nejsou opatřeny časem a datem pořízení a nelze tak jednoznačně tvrdit, že byly pořízeny skutečně dne 30. 9. 2014 po osmé hodině. Fotografie mohly být pořízeny před osmou hodinou, kdy parkování na daném místě bylo povoleno, stejně tak mohly být pořízeny o den později. Pokud se jedná o vyjádření společnosti AVE, a. s. žalobce namítl, že vyjádření nelze jednoznačně považovat za důvěryhodné. Společnost AVE, a. s. skutečně nemusela nahlásit žádnou manipulaci s dopravním značením. Hlášení o manipulaci s dopravním značením nemusela podat například proto, aby nemusela čekat na vyjádření technického odboru, a mohla rovnou začít s čištěním, případně s odtahy vozidel. Společnost AVE, a. s. pobírá provizi z každého odtaženého vozidla. V tomto případě sice automobil žalobce nebyl odtažen, vzhledem k tomu, že společnost AVE, a. s. pobírá provizi za každý odtah, značně snižuje to její důvěryhodnost. Společnost AVE, a. s. proto klidně mohla přijet v 8 hodin do ulice Východní, seznat, že dopravní značka byla odstraněna, a na místo postavit novou dopravní značku a vše zadokumentovat, a to například v 8:30 hodin. Vozidla, která by na daném místě byla zaparkována, by sice byla zaparkována v rozporu s příslušnou dopravní značkou, řidiči vozidel ale o tomto nemohli mít tušení, neboť když vozidla večerná daném místě parkovali, žádná dopravní značka zakazující parkování v blízkosti nebyla.

Dále žalobce argumentoval, že i kdyby dopravní značka B 28 s dodatkovou tabulkou „blokové čištění ÚTERÝ 8.00 - 16.30 h" byla u vjezdu na parkoviště v ulici Východní umístěna, má za to, že dodatková tabulka je nejasná a řidiči nemůže být údajné nerespektování dopravní značky přičítáno k tíži. Dle § 15 odst. 1 písm. q) vyhlášky Ministerstva dopravy č. 30/2001 Sb., kterou se provádějí pravidla provozu na pozemních komunikacích a úprava a řízení provozu na pozemních komunikacích, dodatková tabulka je „Text (č. E 13), která omezuje nebo doplňuje platnost značky, pod kterou je umístěna, vhodným nápisem, případně symbolem." Při volbě nápisů je navíc nutné být maximálně stručný, ale zároveň maximálně srozumitelný (viz např. Zásady pro dopravní značení na pozemních komunikacích Ministerstva dopravy). Žalobce má za to, že dodatková tabulka

„blokové čištění ÚTERÝ 8.00 - 16.30 h" není vhodným nápisem ve smyslu vyhlášky č. 30/2001 Sb. Pokud je na dodatkové tabulce napsáno jen „v úterý", řidiči nemohou s jistotou určit, jaké úterý konkrétně bude probíhat blokové čištění. Pokud je obecně jakýmkoliv osobám (nikoliv pouze řidičům) ukládána povinnost, musí být zřejmé, co konkrétně ona povinnost ukládá. Pokud by na dodatkové tabulce bylo uvedeno „blokové čištění ÚTERÝ 30. 9.", každý řidič by ihned pochopil, že na parkovišti v ulici Východní nemá parkovat dne 30. 9. 2014. Dodatková tabulka „blokové čištění ÚTERÝ" ale byla matoucí a nejednoznačná.

Podle žalobce prvostupňový správní orgán ve svém rozhodnutí uvedl, že dopravní značky upozorňující na blokové čištění jsou umísťovány vždy týden dopředu. Pokud byla dopravní značka umístěna na dané místo v pondělí 22. 9. 2014, řidiči mohli lehce nabýt dojmu, že k čištění dojde následujícího dne. Ještě nejasněji mohlo působit umístění dopravní značky v úterý 23. 9. 2014, neboť v ten den řidiči mohli získat dojem, že čištění bude probíhat ten den, případně že čištění již proběhlo. Dle § 19 odst. 5 zákona o pozemních komunikacích, silniční správní úřad je oprávněn rozhodnout o označení místní komunikace nebo průjezdního úseku silnice nebo jejích částí, na kterých je z důvodu veřejného zájmu dočasně zakázáno stání silničních vozidel, příslušnou dopravní značkou podle zvláštního předpisu. Rozhodnutí o označení musí být provedeno nejméně týden před dnem dočasného zákazu stání na příslušné pozemní komunikaci a na řízení silničního správního úřadu se v tomto případě nevztahují obecné předpisy o správním řízení. Žalobce má za to, že rozhodnutí o označení bylo ale vydáno později, než je stanoveno zákonem. Týden před dnem dočasného stání vycházel na pondělí 22. září. Lhůta však začíná běžet dnem následujícím po určitém úkonu, rozhodnutí o označení tak muselo být provedeno nejpozději 21. září 2014. Vzhledem k tomu, že tento den připadl na neděli, žalobce má za to, že správní orgán tak musel o věci rozhodnout nejpozději v pátek 19. září 2014. Vzhledem k tomu, že správní orgán rozhodl o označení až v týdnu od 22. 9. 2014, žalobce namítal, že dopravní značení bylo umístěno v rozporu se zákonem. Žalobce rovněž namítal, že nemohl být shledán vinným ze spáchání správního deliktu provozovatele vozidla, neboť správní delikt provozovatele vozidla musí vykazovat znaky přestupku podle silničního zákona. V předmětném případě byl ale spáchán delikt podle zákona č. 13/1997 Sb. o pozemních komunikacích. V § 19 odst. 6 je popsán konkrétní delikt, kterého se dopustí provozovatel vozidla, pokud neuposlechne rozhodnutí správního orgánu o dočasném zákazu stání na určitém místě. Sankcí je poté odstranění automobilu na náklady provozovatele vozidla. Vzhledem k tomu, že nedošlo ke spáchání přestupku podle silničního zákona, nemohl být ani provozovatel shledán vinným ze spáchání správního deliktu provozovatele vozidla.

Závěrem žalobce namítal, že správní orgán neprokázal, že by jeho vozidlo bylo na daném místě skutečně zaparkováno v čase od 8:00 do 8:10 hodin. V řízení předcházejícím vydání napadeného rozhodnutí nebylo věrohodně prokázáno, že by údajný přestupek nebyl zjištěn právě před osmou hodinou ranní, kdy parkování v ulici Východní bylo povoleno. V oznámení o přestupku je sice uvedeno, že vozidlo bylo v předmětném místě zaparkováno v čase 8:00 až 8:10 hodin, avšak ve prospěch tohoto tvrzení svědčí toliko úřední záznam, který však nelze užít jako důkaz (srov. rozsudek NSS, č. j. 1 As 96/2008, ze dne 22. 1. 2009). Nadto ani z podkladu pro rozhodnutí není zřejmé, jakým způsobem byl takový čas zjištěn a zda byl měřen certifikovaným měřidlem. Bude-li žalobce spekulovat o tom, že čas byl zjištěn z hodinek, telefonu, či času ve fotoaparátu městské policie, pak takové měřidlo je pracovním měřidlem dle § 3 odst. 1 písm. c) zákona o metrologii. Pro stanovení sankcí je však nutno užít

toliko stanovených měřidel (ust. § 3 odst. 3 písm. b) zákona o metrologii). Z uvedeného důvodu nelze informaci o času zjištění přestupku brát za průkaznou, neboť situace je obdobná, jako v případě, že by rychlost vozidla měřil policista namísto stanoveným měřidlem (certifikovaným, atestovaným, kalibrovaným a ověřeným radarem nebo lidarem) např. podle navigace v telefonu (tj. pracovním měřidlem). Žalobce přitom tvrdí, že řidič s jeho vozidlem odjížděl těsně před osmou hodinou ranní.

III. Vyjádření žalovaného

Žalovaný navrhl žalobu jako nedůvodnou zamítnout.

V podané žalobě žalobce uvádí, že správní orgán nedostatečně zjistil skutkový stav věci, kdy jsou pochyby, zda se řidič vozidla dopustil přestupkového jednání. Dle žalobce nebylo prokázáno, že by dne 30. 9. 2014 v době od 08:00 hodin do 08:10 hodin, byla v ul. Východní umístěna dopravní značka B 28 s dodatkovou tabulkou. K uvedené námitce se žalovaný vyjádřil již v odůvodnění svého rozhodnutí, tedy opětovně k tomuto uvádí, že dle sdělení technického odboru Magistrátu města Karlovy Vary nebyla dne 30. 9. 2014 ve Východní ulici hlášena žádná manipulace s dopravním značením, kdy jakékoli změny v umístění dopravního značení jsou technickému odboru hlášeny. Skutečnost, že v uvedeném místě bylo dopravní značení B 28 umístěno, je zřejmá rovněž z pořízené fotodokumentace. K uvedenému žalovaný poukázal na jeho jistou pochybnost o neúčelovosti tvrzení o absenci dopravního značení, když se o ní žalobce poprvé zmínil až ve vyjádření ze dne 10. 6. 2015 a to i přesto, že poprvé se k danému případu vyjadřoval již dne 5. 1. 2015. Uvedenou skutečnost žalobce nenamítal ani v prvotním odvolání proti rozhodnutí, které bylo následně, z důvodu procesního pochybení, odvolacím správním orgánem zrušeno.

Žalobce namítá, že dodatková tabulka s nápisem BLOKOVÉ ČIŠTĚNÍ ÚTERÝ 8:00-16:30 je nejasná a řidiči nemůže být její nerespektování přičítáno k tíži. K uvedenému žalovaný uvedl, že je s podivem, že ostatním řidičům byl význam dopravního značení zcela zřejmý, když ve spisové dokumentaci, konkrétně na pořízené fotodokumentaci je zachyceno pouze vozidlo žalobce, jakožto provozovatele, nerespektující uvedenou dopravní značku.

Žalobce dále namítal, že rozhodnutí o označení bylo vydáno později, než je zákonem stanoveno. K uvedenému musí žalovaný pouze dodat, že rozhodnutí dle ustanovení § 19 odst. 5 zákona č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, ve znění platném do 31. 12. 2015, nebylo předmětem řízení o správním deliktu vedeného s žalobcem.

S odkazem na výše uvedené trval žalovaný na tom, že v průběhu řízení nedošlo ke krácení práv žalobce a bylo vůči němu postupováno v souladu se zákonem. Námitky uváděné žalobcem považoval žalovaný za vyvrácené, bezpředmětné a neopodstatněné. Dle názoru žalovaného nelze ze skutečností uváděných žalobcem v podané žalobě prokázat či dovodit nezákonnost napadeného rozhodnutí či takové vady řízení, které by odůvodňovaly zrušení žalobou napadeného rozhodnutí.

IV. Posouzení věci krajským soudem

Z čeho soud vycházel

Při přezkoumání napadeného rozhodnutí soud vycházel podle § 75 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (*dále jen „s. ř. s.“*) ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, podle § 75 odst. 2 s. ř. s. přezkoumal napadený výrok rozhodnutí v mezích žalobou včas uplatněných žalobních bodů, neshledal při tom vady podle § 76 odst. 2 s. ř. s., k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti. O věci samé rozhodl soud podle § 51 odst. 1 s. ř. s. bez nařízení jednání, neboť žalobce i žalovaný s tím vyslovili souhlas.

Žaloba není důvodná.

Skutkový základ věci

Městská policie Karlovy Vary oznámila dne 22. 10. 2014 prvostupňovému správnímu orgánu přestupek dle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu spočívající v tom, že dne 30. 9. 2014 od 8:00 do 8:10 vozidlo Hyundai, RZ ..., bílé barvy stálo ve Východní ulici v Karlových Varech v úseku označeném dopravní značkou „B-28“ zákaz zastavení (blokové čištění města). Z karty vozidla soud zjistil, že provozovatelem vozidla je žalobce.

Prvostupňový správní orgán vyzval žalobce výzvou ze dne 10. 11. 2014, čj. 22073/OD-P/14 k uhrazení částky 500 Kč nebo ke sdělení totožnosti řidiče vozidla RZ ... v době spáchání přestupku. Žalobce prostřednictvím svého zmocněnce, společnosti FLEET Control s.r.o., správnímu orgánu dne 5. 1. 2015 sdělení totožnosti řidiče odepřel. Prvostupňový správní orgán po té věci podle 66 odst. 3 písm. g) zákona o přestupcích odložil, neboť nezjistil do šedesáti dnů ode dne, kdy se o přestupku dozvěděl skutečnosti odůvodňující zahájení řízení proti konkrétní osobě (záznam o odložení věci ze dne 7. 1. 2015, čj. 193/OD-P/15).

Následně příkazem ze dne 7. 1. 2015, čj. 200/OD-P/15 uložil žalobci jako provozovateli výše uvedeného vozidla pokutu ve výši 1.500 Kč. Žalobce podal prostřednictvím zmocněnce, společnosti FLEET Control s.r.o., proti příkazu odpor. Prvostupňový správní orgán proto oznámil žalobci pokračování v řízení o správních deliktech podle § 125f odst. 1 zákona o silničním provozu a podle § 49 správního řádu poskytnul žalobci možnost vyjádřit se k podkladům pro vydání rozhodnutí ve lhůtě 10 pracovních dnů ode dne doručení vyrozumění. Žalobce se ve stanovené lhůtě k podkladům pro vydání rozhodnutí nevyjádřil.

Prvostupňovým rozhodnutím byla žalobci, jako provozovateli vozidla, uložena podle § 125f odst. 3 zákona o silničním provozu pokuta ve výši 1.500 Kč, neboť se dopustil správního deliktu ve smyslu ustanovení § 125f odst. 1 zákona o silničním provozu tím, že jako provozovatel motorového vozidla tovární značky Hyundai, RZ ... v rozporu s ustanovením § 10 odst. 3 zákona o silničním provozu nezajistil, aby při užití tohoto vozidla na pozemních komunikacích byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích stanovená tímto zákonem, kdy dne 30. 9. 2014 v době od 8:00 do 8:10 hodin v Karlových Varech na ulici Východní stálo motorové vozidlo tovární značky Hyundai,

RZ..., kdy neznámý řidič tohoto vozidla nerespektoval dopravní značení B 28 – zákaz zastavení s dodatkovou tabulkou „blokové čištění ÚTERÝ 8.00 – 16.30 h“, když s vozidlem zastavil v úseku platnosti tohoto dopravního značení.

Proti prvostupňovému rozhodnutí podal žalobce prostřednictvím zmocněnce odvolání, které nijak neodůvodnil.

Žalovaný rozhodnutím ze dne 29. 4. 2015, čj. 947/DS/15-3 napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil prvostupňovému správnímu orgánu k novému projednání s odkazem na porušení zásady bezprostřednosti postupem prvostupňového správního orgánu, když tento neumožnil žalobci být přítomen při provádění dokazování.

Prvostupňový správní orgán předvolal žalobce k ústnímu jednání konanému dne 11. 6. 2015. Žalobce se z jednání písemně omluvil a sdělil, že popírá, že by v ulici Východní dne 30. 9. 2014 byla umístěna jakákoliv dopravní značka, která by zakazovala zastavení z důvodu blokového čištění. Taková značka se v ulici Východní nevyskytovala, automobil žalobce (a stejně tak automobily dalších řidičů) tak nemohly být zaparkovány v rozporu s touto značkou, proto žalobce navrhl zastavení řízení. Jednání ve věci se konalo dne 11. 6. 2015 v nepřítomnosti žalobce, byly při něm provedeny důkazy obsažené ve spisu.

Dne 12. 6. 2015 vydal prvostupňový správní orgán rozhodnutí čj. 9612/OD-P/15, které je obsahově shodné s jeho rozhodnutím výše uvedeným.

Proti prvostupňovému rozhodnutí podal žalobce prostřednictvím zmocněnce odvolání, v němž zopakoval stejnou argumentaci jako v omluvě z ústního jednání před prvostupňovým správním orgánem.

Žalovaný napadeným rozhodnutím zamítl odvolání žalobce a potvrdil prvostupňové rozhodnutí. Napadené rozhodnutí odůvodnil tím, že věc byla prvostupňovým správním orgánem na základě provedených důkazů správně posouzena na základě spolehlivě zjištěného skutkového stavu.

Právní hodnocení

Podle § 125f odst. 1 zákona o silničním provozu *právnícká nebo fyzická osoba se dopustí správního deliktu tím, že jako provozovatel vozidla v rozporu s § 10 nezajistí, aby při užití vozidla na pozemní komunikaci byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích stanovená tímto zákonem.*

Podle § 125f odst. 2 zákona o silničním provozu *právnícká nebo fyzická osoba za správní delikt odpovídá, pokud*

a) porušení pravidel bylo zjištěno prostřednictvím automatizovaného technického prostředku používaného bez obsluhy při dohledu na bezpečnost provozu na pozemních komunikacích nebo se jedná o neoprávněné zastavení nebo stání,

b) porušení povinností řidiče nebo pravidel provozu na pozemních komunikacích vykazuje znaky přestupku podle tohoto zákona a

c) porušení pravidel nemá za následek dopravní nehodu.

Soud předně neshledal za důvodnou námitku žalobce spočívající na tvrzení, že v ulici, ve které byl zaparkován jeho automobil, se v době uvedené ve výroku prvostupňového rozhodnutí nenacházela dopravní značka – zákaz zastavení. Obsah správního spisu dané tvrzení totiž jednoznačně vylučuje a naopak zcela jasně prokazuje, že žalobcův automobil byl v předmětné ulici zaparkován v rozhodné době i přesto, že to značka - zákaz zastavení zakazovala. Daný závěr soud opřel, stejně jako správní orgány, o listinné důkazy, které na sebe logicky navazují a vzájemně se doplňují [konkrétně se jedná o listinu označenou jako *výzva pro nepřítomného pachatele dopravního přestupku* (dále jen „výzva“), *fotodokumentaci* a *vyjádření odboru technického Magistrátu města Karlovy Vary*]. Místní a časové údaje uvedené ve výzvě přesně zapadají do okolností, které jsou seznatelné z přiložené fotodokumentace (skládající se ze 4 fotografií, přičemž na každé z nich je v pravém dolním rohu uveden údaj 30. 9. 2014 8:06 – 8:10), na níž je zachyceno vozidlo bílé barvy tovární značky Hyundai registrační značky ..., které je osamoceně zaparkováno na ulici v prostoru mezi zřetelně umístěnou dopravní značkou zákaz zastavení s dodatkovou tabulkou „blokové čištění ÚTERÝ 8.00 – 16.30 hod“ a čistícím vozidlem. Vyjádření odboru technického pak přesvědčivě navazuje na obsah fotodokumentace, neboť je v něm mimo jiné uvedeno, že „(...) 30. 9. 2014 ve Východní ulici žádná manipulace s dopravním značením nahlášena nebyla, blokové čištění na parkovišti u panelového domu u dětského hřiště proběhlo tudíž dle harmonogramu.“, přičemž z fotografií je zřejmé, že vozidlo žalobce bylo zaparkováno na parkoviště právě proti dětskému hřišti. Na základě shora uvedeného nemá soud žádných pochybností o tom, že dne 30. 9. 2014 minimálně od 8:06 hodin byl žalobcův automobil reg. značky ... zaparkován ve Východní ulici přesto, že to zakazovala dopravní značka – zákaz zastavení.

Pokud se jedná o námitky žalobce vůči jednotlivým shora uvedeným listinám, soud uvážil následující. Neodpovídá zjištěnému skutkovému stavu tvrzení žalobce, že fotografie ze spisu nejsou opatřeny datem pořízení a časem, v tomto kontextu soud vnímá žalobcovo tvrzení, že předmětné fotografie mohly být pořízeny před osmou hodinou či o den později jako účelové, když žalobce neuvádí žádné konkrétní okolnosti či důkazy, které by jeho tvrzení jakkoliv podporovaly. Obdobný závěr soud zaujal i ke snaze žalobce zpochybnit věrohodnost vyjádření odboru technického, když namítal, že společnost AVE, a. s., která zajišťuje umístování dopravního značení, mohla mít zájem na tom, aby bylo vozidlo žalobce odtaženo, neboť pobírá provizi z každého odtaženého vozidla. Soud opakuje, že se jedná o myšlenkovou konstrukci ryze spekulativní, nemající oporu ve zjištěném skutkovém stavu, a nadto vnitřně rozpornou – sám žalobce totiž uvádí, že jeho vozidlo nebylo v konkrétním případě odtaženo, proto není logický závěr o možném komplotu vůči jeho osobě ze strany společnosti AVE, a. s. za účelem dosažení odtažení vozidla, z něhož by společnost měla peněžní prospěch. Lze shrnout, že jednotlivé důkazy obsažené ve správním spisu do sebe logicky zapadají, navzájem se doplňují a soud neshledal žádný důvod, který by zpochybňoval jejich pravdivost či věrohodnost.

Soud se na rozdíl od žalobce nedomnívá, že dodatková tabulka značky zákazu zastavení ve znění „*blokové čištění ÚTERÝ 8.00 – 16.30 hod*“ je matoucí či nejednoznačná. Z takového vymezení zákazu zastavení je zcela zřejmé, že se zákaz vztahuje na úterý

bezprostředně následující po okamžiku osazení dané značky. Daný závěr ostatně podporuje i pořízená fotodokumentace, ze které je zjevné, že automobil žalobce se na předmětném parkovišti nachází naprosto osamocen, byť se jedná o hustou sídlištní zástavbu, i z tohoto hlediska má soud za to, že dodatková tabulka byla plně srozumitelná.

Žalobce dále namítal, že dopravní značka zakazující stání byla osazena na komunikaci opožděně, tedy v rozporu se zákonem, když při jejím umístění nebylo respektováno ustanovení § 19 odst. 5 věta druhá zákona č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, ve znění účinném do 31. 12. 2015, podle kterého platí, že *rozhodnutí o označení musí být provedeno nejméně týden před dnem dočasného zákazu stání na příslušné pozemní komunikaci*. I když soud pomine skutečnost, že žalobce opět neuvedl žádný konkrétní důkaz pro oporu svého tvrzení a námitka se pohybuje ve spekulativní rovině, je v této souvislosti vhodné pro vysvětlení uvést, že i pokud by snad bylo na jisto postaveno, že dopravní značení bylo osazeno opožděně (soud zdůrazňuje, že nic takového v řízení prokázáno nebylo), nemělo by takové pochybení vliv na odpovědnost žalobce za nesprávné parkování, neboť každý řidič je povinen řídit se na vozovce umístěnými dopravními značkami. Zachování předmětné lhůty má vztah pouze k možnosti vlastníka místní komunikace odstranit silniční vozidlo z komunikace, neboť podle § 19 odst. 6 ve znění účinném do 31. 12. 2015 platí, že *v případě neuposlechnutí rozhodnutí silničního správního úřadu podle předchozího odstavce je vlastník místní komunikace nebo průjezdního úseku silnice oprávněn odstranit silniční vozidlo na náklady jeho provozovatele, pokud provozovatel silničního vozidla neprokáže závažné důvody, které mu znemožnily, aby silniční vozidlo odstranil včas sám; v tomto případě hradí náklady spojené s odstraněním silničního vozidla ten, na jehož žádost bylo silničním správním úřadem vydáno rozhodnutí*. Konečně je třeba mít na paměti, že pokud žalobce brojí proti rozhodnutí o umístění dopravní značky, jež je opatřením obecné povahy, pak jej lze napadnout žalobou podle § 101a a násl. s. ř. s., které je vyčleněno zvláštní řízení, a proto se nelze námitkami směřujícími proti opatření obecné povahy vznesenými žalobcem v tomto řízení zabývat.

Pokud žalobce zpochybňuje čas, ve kterém bylo jeho vozidlo zaparkováno na předmětné ulici, pak nelze přehlédnout, že tuto námitku mohl vznést již během správního řízení. O této pro něho bezpochyby zásadní skutečnosti se však nezmínil ani ve svých dvou odvoláních, ani ve vyjádření, které správnímu orgánu zaslal v reakci na výzvu podle § 125h zákona o silničním provozu, ale ani při seznámení se s podklady pro rozhodnutí, ke kterému jej správní orgán prvního stupně de facto dvakrát (tj. poprvé před vydáním prvního a pak před vydáním svého druhého rozhodnutí) obeslal. Již tento přístup žalobce vyvolává vážný důvod k pochybnostem o účelovosti tohoto tvrzení. Jestliže žalobce namítal, že tyto skutečnosti vyplývají pouze z úředního záznamu, který však nelze užít jako důkaz, nelze s takovým zjednodušujícím názorem souhlasit. Z aktuální judikatury Nejvyššího správního soudu totiž vyplývá, že podezřelého z přestupku nelze postihnout výhradně na základě úředního záznamu, aniž by byly proti němu jakékoliv jiné důkazy. Listiny předložené policií k postihu pachatele přestupku však postačují, pokud existují proti přestupci další důkazy, které ve spojitosti s daty z úředního záznamu činí skutkovou situaci naprosto jasnou, přestupcem nijak nezpochybněnou. V takové situaci lze z úředního záznamu vycházet. Tyto závěry vyslovil Nejvyšší správní soud například v rozsudcích ze dne 27. 2. 2014, čj. 4 As 118/2013-61, ze dne 22. 8. 2013, čj. 1 As 45/2013-37, ze dne 29. 5. 2014, čj. 10 As 25/2014-48, nebo ze dne

25. 3. 2015, čj. 8 As 152/2014-30 (dostupné na [www. nssoud.cz](http://www.nssoud.cz)). V projednávané věci navíc žalobce během správního řízení zmíněné údaje ohledně času zaparkování vůbec nezpochybňoval, ani nijak nerozporoval. Soud ani tento žalobní bod neshledal důvodným.

Závěr

Žalobu soud shledal nedůvodnou, proto ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.

V. Náklady řízení

Náhradu nákladů řízení soud žádnému z účastníků podle § 60 odst. 1 s. ř. s. nepřiznal, protože žalobce ve věci úspěch neměl a žalovaný se práva na náhradu nákladů řízení výslovně vzdal.

P o u č e n í : **Proti tomuto rozsudku lze podat do dvou týdnů po jeho doručení kasační stížnost u Nejvyššího správního soudu. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.**

V Plzni dne 24. března 2017

Mgr. Alexandr Krysl, v.r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení:
Lenka Kovandová